

מסורת הש"ס

א) לעיל כה. קדושין ע: ע"ש, ט) גני העוקף ערך של ד' ש"ג, א) נפי' איר של דגים וזמנתה פי' דגים קטנים ערוך ערך מנוי ואפשר דק' זיל עפ"י דגים ד"ה מונוי כו' וכן בשמ"ק: פ' רש"י על מונוי ג' פ"א ד) בקרא כמ"ד ראה לא חנית המלך ואת נפתת האימם.

גליון הש"ס

רש"י ר"ה בור וביה"ב וכו' ובשארם ליהושע דוד. ה"י איתא בירושלמי פ"א דקטוה:

הגהות הב"ח

א) גמ' אמר להו גואל הדם וכו' אמר להו ה"ו ה"ו להללו וכו' אמר להו השתא דזופין: (כ) שם אמר להו עמשה מורד: (א) רש"י ד"ה מונוי ג' פ"א קטנים. י"ז וכן בע"ה רש"י דף טו:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) גמ' אמרו לה' ליהלל:

מוסף רש"י

ילדים. בתורה ה"ו לוד בחילומיו ולא היו בניו (קדושין ע:). בני יפת תואר. שם שלקחו אתם ישאל בתלמודא כתיב (דברים כג) והבאת אל מוך ביתך. וזמן כן היו טונאים משפטי העמים (שם). מספרי קומי ומגדלי בלורית. מנחומי פרט (שם). משום דרוד גרשה וצדקה. דוד גרש לואז להיות מללית על הגלגל לפי עשה משפט וצדקה. דוד גרש לעשות משפט וצדקה לפי שהוא דן ויואז שטר ויורה על ידו. ועוד מתוך שז"ש עסק במלמטה לא היה דוד טורח כן וכו' פסוק לפסוק ע"ה (שמואל ב ב ח).

הדרן עלך נגמר הדרין

רבינו חננאל

במשיח ה' וחסר לחם זה הייבין שמאר וארוחו ארוחת אמר ינתנה לו מאת המלך דבר יום ביומו: פודגרא. בלשך יום אלנקרם פודגרא. איתיה ליואב ודיינהו א"ל נגואל הדם דעשאל הוין מאי טעמא (דכתיב) ויפת בהם עשהאל אחי אמרו ייזיל אבנר. לעמשא בן יואב מאי קטלתיה א"ל עמשה מורד במלכות הוה שנאמר ויחורן כל מועד אשר עיניו א"ל עמשה אבין ורקין מיעוטיין דרש דאשכחתינהו דפתחו במסכת אמר כתיב ביהושע כל איש אשר ימדה את פך וכו' יכיל אפילו לדברי תורה ישמע ת"ל ר' רק חזק ואמץ וכו' קרא אחרינא ר' רק חזק ואמץ

נגמר הדרין פרק ששי סנהדרין

הפא לטא ולא נטא. נוח לך להיות מן המקוללים ולא מן המקוללים לפי שסוף קללת חוס לשונו אל המקלל: ה"ו לו. לאצנר להניל את עמנו בחדד מאיבריו של עשאל ולא יברגו דהכי אמרינן [בצן סורר ומורה] [לקמן דף ע"ה]. רודף אחר תצירו להרנו ויכול זה להניל את עמנו בחדד מאיבריו של רודף ולא עשה כן אלל חזר כנגדו והרנו נהרג עליו: אמרו ליה לא יכיל ליה. אצנר לכון בחדד משאר איבריו: כנגד כלע חמישי: אמר ליה ניוול לאצנר. דינו של אצנר פטור אתה עליו: אינן ורקין דרש.

התא לוטא ולא תהא לאטא אתיוה ליואב דייניה אמר ליה מאי טעמא קטלתיה לאבנר אמר (א) ליה גואל הדם דעשאל הואי עשאל רודף הוה אמר ליה ה"ו להניל ה"ו להניל באחד מאבריו (א) אמר ליה לא יכיל ליה א"ל השתא בדופן חמישית כיון ליה דכתיב ויכהו אבנר באחרי החנית אל החומש ו"א ויחנן בדופן חמישית במקום שמרה וכבר תלויין בן באחד מאיבריו לא יכיל ליה אמר ליה ניוול אבנר מאי טעמא קטלתיה לעמשה אמר

(א) ליה עמשה מורד במלכות הוה דכתיב וימאד המלך לעמשה הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים וגו' וילך עמשה להזעיק את יהודה ויוחר וגו' אמר ליה עמשה אבין ורקין דרש אשכחתינהו דפתח להו במסכתא אמר כתיב כ"ל איש אשר ימדה את פך ולא ישמע את דברך לכל אשר תצונו יומת יכול אפילו לדברי תורה תלמוד לומר ר' רק חזק ואמץ אלא הוה גברא מורד במלכות הוה דכתיב והשמועה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נטה מאי לא נטה אמר רב יהודה שביקש לנטות ולא נטה ומאי טעמא לא נטה אמר רבי אלעזר עדיין ליחלוחית של דוד קיימת רבי יוסי ברבי חנינא אמר עדיין איצטנגיני של דוד קיימין (א) דאמר רב יהודה אמר רב ארבע מאות ילדים היו לו לדוד כולן בני יפת תואר היו ומגדלי בלורית היו ומהלכין בראשי הגייסות היו והן הן בעלי אגרופין של דוד כהנא דרבי אבא בר כהנא דאמר רבי אבא בר כהנא אילמלא דוד לא עשה יואב מלחמה ואילמלא יואב לא עסק דוד בתורה דכתיב ויהי דוד עושה משפט וצדקה לכל עמו ויואב בן צרויה על הצבא מה טעם דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו משום דיואב על הצבא ומה טעם יואב על הצבא משום דרודף עושה משפט וצדקה לכל עמו ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישיבו אותו מבור הסירה מאי בור הסירה אמר רבי אבא בר כהנא בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג וימיהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי אמר רבי יוחנן שדנו דין סנהדרין א"ל מ"ט קטלתיה לעשאל עשאל רודף היה היה לך להצילו באחד מאיבריו לא יכילי ליה השתא בדופן חמישית כוונת ליה באחד מאיבריו לא יכלת ליה לדבר אתו בשלי אמר רב יהודה אמר רב על עיסקי (א) שלו ויכהו שם אל החומש אמר רבי יוחנן בדופן חמישית מקום שמרה וכבר תלויין בו והשיב ה' את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים ומנוי טובים שהיו דורשין אבין ורקין והוא לא דרש צדיקים שהן בפה ולא עשו והוא באיגרת עשה ו'עמשה לא נשמר בחרב אשר ביד יואב אמר רב שלא חשדו ויקבר בביתו במדבר אטו ביתו מדבר הוא אמר רב יהודה אמר רב כמדבר מה מדבר מופקר לכל אף ביתו של יואב מופקר לכל דבר אחר כמדבר מה מדבר מנוקה מגול ועריות אף ביתו של יואב מנוקה מגול ועריות (א) ויואב יחיה את שאר העיר אמר רב יהודה אפילו (א) מוניני וצחנתא טעים פרים ליה:

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

מ"א

עין משפט נר מצוה

סג א מ"א פ"ג מהלכות מלכות הלכה ט:

תורה אור השלם

1. ויקראן לסור ויבדו אבנר באחרי החנית אל החמש ויצא החנית מאחריו ויפל שם וימת תחזיתו וידו כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדה: שמואל ב ב כג 2. ויאמר המלך אל עמשה הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: וילך עמשה להזעיק את יהודה ויחרר מן המועד אשר יעדי:

שמואל ב ב ד-ה 3. כל איש אשר ימדה את פך ולא ישמע את דברך לכל אשר תצונו יומת ר' רק חזק ואמץ: והושע א ח

4. והשמועה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נטה ויחנן יואב אל אדניו ויחזק בקרנות המזבח: מלכים א ב כח 5. וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו: ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מוכרי:

שמואל ב ב ט-טז 6. ויצא יואב עם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישיבו אותו מבור הסירה וידו לא ידע: שמואל ב ב כו 7. וישיב אבנר חברון וישהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויבדו שם החמש וימת בדם עשהאל אחיה:

שמואל ב ב כז 8. והשיב ה' את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים ומנוי טובים מן הדורם בחרב ואבי מנוי טובים מן הדורם בחרב וכו' אמר רב יוחנן שדנו דין סנהדרין א"ל מ"ט קטלתיה לעשאל עשאל רודף היה היה לך להצילו באחד מאיבריו לא יכילי ליה השתא בדופן חמישית כוונת ליה באחד מאיבריו לא יכלת ליה לדבר אתו בשלי אמר רב יהודה אמר רב על עיסקי (א) שלו ויכהו שם אל החומש אמר רבי יוחנן בדופן חמישית מקום שמרה וכבר תלויין בו והשיב ה' את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים ומנוי טובים שהיו דורשין אבין ורקין והוא לא דרש צדיקים שהן בפה ולא עשו והוא באיגרת עשה ו'עמשה לא נשמר בחרב אשר ביד יואב אמר רב שלא חשדו ויקבר בביתו במדבר אטו ביתו מדבר הוא אמר רב יהודה אמר רב כמדבר מה מדבר מופקר לכל אף ביתו של יואב מופקר לכל דבר אחר כמדבר מה מדבר מנוקה מגול ועריות אף ביתו של יואב מנוקה מגול ועריות (א) ויואב יחיה את שאר העיר אמר רב יהודה אפילו (א) מוניני וצחנתא טעים פרים ליה:

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין

הדרן עלך נגמר הדרין